

К 7/М 45

120000869114

**ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА**

54.

**МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
15 - 30.03.2014
РУСЕ, БЪЛГАРИЯ**

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

54.

**INTERNATIONAL FESTIVAL
15 - 30.03.2014
RUSE, BULGARIA**

**RUSE MUNICIPALITY
MINISTRY OF CULTURE**

**ОБЕДИНЕНА
БЪЛГАРСКА
БАНКА**
NBG Group

K 7/M 45

448337

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

54. Международен фестивал **МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ**

член на Европейската асоциация на фестивалите

15 – 30 март 2014

Заклучителен концерт

РУСЕНСКА ФИЛХАРМОНИЯ

ХОР Проф. ВАСИЛ АРНАУДОВ – Русе

Диригент

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

Солисти

МИНЧО МИНЧЕВ цигулка

НИКОЛАЙ МИНЧЕВ цигулка

ГЕРГИНА ГЕРГИНОВА сопран

ПЕТЯ ЦОНЕВА мецосопран

АЛЕКСАНДЪР БАРАНОВ тенор

ПЛАМЕН БЕЙКОВ бас

Гл. диригент на хора **Драгомир Йосифов**

Хормайстори

Свилен Димитров

Евгени Желязков

Хормайстор-корепетитор **Мая Тодорова**

30 март, неделя, 19 ч.

Доходно здание

ОБЕДИНЕН
БЪЛГАРСКА
БАНКА
NBG Group

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000869114

Инвестбанк|АД

tel

Montupet

ПРОГРАМА

.I.

ЙОХАН СЕБАСТИАН БАХ

(1685 – 1750)

Кантата *Nach dir, Herr, verlanget mich* BWV 150 (1708)

Sinfonia

Coro: Nach dir, Herr, verlanget mich

Aria: Doch bin und bleibe ich vergnügt

Coro: Leite mich in deiner Wahrheit

Aria: Zedern müssen von den Winden

Coro: Meine Augen sehen stets zu dem Herrn

Coro (ciaccona): Meine Tage in dem Leide

Концерт за две цигулки, ре минор, BWV 1043 (1718/23)

Vivace

Largo ma non tanto

Allegro

.II.

ИГОР СТРАВИНСКИ

(1882 – 1971)

Симфония на псалмите (1930)

Alleluia. Exaudi orationem meam

Expectans, expectavi Dominum

Alleluia. Laudate Dominum

Кантатата *За Теб копнея, Господи* е една от най-ранните, достигнали до нас Бахови кантати. Композирана е вероятно в Арншат, където Бах е органист в църквата Свети Бонифаций. Вероятната дата на написването е 1707, поводът е неизвестен. Кантатата се състои от седем части, отличава се с интензивна и богата употреба на хора, с липсата на речитативи, на *da capo*-арии и на заключителен хорал, заместен от разгърната шакона, с изключително пестелива, почти аскетична оркестрация. Отличава се още с почти изобразителни похвати – смяна на темпата вътре в отделните части, които маркират характера на словесните фрази, несиметричност на построенията; с драматично конципирани хорови дялове, силно разгърнати имитационни построения, с изразителна и изобразителна роля на паузите. Тази кантата – по мое мнение – една от най-хубавите кантати на Бах – е, поради някои от гореизброените особености, сякаш пасионна скица, ранно видение за *Матеус* и *Йоханес* пасион.

Концертът за две цигулки, струнни и континуо BWV 1043 е сред най-обичаните и популярни Бахови инструментални концерти. Композиран е между 1717 и 1723, т.е. по времето, когато Бах е капелмайстор при двора на Анхалт-Кьотенския херцог. Творбата е тричастна, като една бавна част с характер на сицилиана е обградена от две бързи части, с често срещачи се фугообразни епизоди и канонични построения; две части, които са по особен начин предчувствие за известното като *Буря и натиск* направление в немското изкуство, по-специално – литературата. С открито драматичния си и атакуващ характер те донякъде наподобяват някои от *буреносните* или *буреописателни* страници на Антонио Вивалди, като не е изключено Бах да е имал пред очите си някой Вивалдиев образец, особено композирайки финалното *Allegro*. Свидетелство за това, че самият композитор е ценял творбата си, е по-късната (1739) преработка за две чембали и оркестър като Концерт C-moll, BWV 1062.

На титулната страница на *Симфония на псалмите* от Игор Стравински стои: *Тази Симфония, композирана за Славата на БОГ, е посветена на Бостънския симфоничен оркестър по повод неговата петдесетгодишнина. (Cette symphonie composée à la gloire de DIEU est dédiée au „Boston Symphony Orchestra“ à l’occasion du cinquantaire de son existence)*

Темата за БОГ у Стравински е необятна. БОГ е в много от заглавията на Стравински, много от творбите му са пряко богослужебни, някои – всъщност повечето – с БОГ не в заглавието, в себе си; тук БОГ не е експлициран, а имплицирен. Божия воля, Со страхом Божиим (специфична за православието нагласа) и Божия Слава са трите основни ипостаси на БОГ в музиката на Стравински. В един от разговорите си с Робърт Крафт, той казва: *Композиторът е свободен да прави каквото си поиска по хоризонтал, за вертикала, обаче, носи отговорност пред Бог.*

Така е написана и *Симфония на псалмите* през 1930 – за *Славата на БОГ* и со страхом Божиим. Тази, може да се каже, икуменическа Симфония, в която различните християнски деноминации

са по невероятен начин смесени, е едно от най-съкровените съчинения на своя автор. По негови думи *Това не е симфония, в която съм сложил псалми; точно обратно – това е псалмопеене, което съм симфонизирал*. Дисциплината и обузданото артистично майсторство на композитора в тази посветена на БОЖИЯТА Слава Симфония са сякаш управлявани свише. Суровото и достигащо до изстъпление григорианско по характера си пеене на *Чуй, Господи молбите ми*, положено върху остинатните фигурации на оркестъра, пирамидата от фуги във Втора част (хоровата fuga е вложена в многоетажната фугова структура на оркестъра), многосъставният финал-хваление, музика, изтръпнала в предчувствие на чудото, музика, обърнала очи към БОГ, късите екстатични рецитации *Хвалете Господа, хвалете ГО*, които след кратък серафически преход довеждат до застиналата в тихия унес на нескончаемата и безвременна възхвала кода на симфонията: *Хвалете Господа с кимвали доброзвучни; Все, що имате дихание – хвалете Господа*. Тази кода рязко променя пространството и ни поставя под високия купол на някоя абстрактна или невъзможна катедрала – тази на Гауди, да речем – обърнати от мекия сумрак на тайнството, милвани от тихите лъчи, оцветени при преминаването си през стъклописните стреловидни прозорци. Усещането за безкрай се поражда и от различаващите се дължини на камбанните остинати в пианата и арфите и дължината на мелодическата фраза на хора.

Георги Димитров започва да учи цигулка при Б. Розенберг. През 1971 завършва БДК – София (понастоящем НМА П. Владигеров), със специалност *оркестрово дирижиране* при проф. Влади Симеонов и *цигулка* при проф. М. Балкански. Специализира при Евгени Мравински и Арвид Янсонс в Санкт Петербург.

От 1972 до 1981 е диригент на Пловдивска филхармония, а от 1981 до 1985 – главен диригент на Русенска опера. До 1990 е директор на Русенска опера и диригент в Софийска опера. В периода 1990–1995 дирижира Симфоничния оркестър на Република Сан Марино, а през 2004 е награден с най-високото отличие на Републиката – Кавалер на ордена *Санта Агата*.

Дирижира всички български оркестри, гостува в Русия, Румъния, Унгария, Германия, Италия, Полша, Чехия, Куба, Мексико, Испания, Швейцария и др.

Репертоарът му включва многобройни симфонични произведения и оперни заглавия, както и премиерни изпълнения на творби от К. Илиев, С. Пиронков, Л. Николов, К. Кюркчийски и др.

От сезон 1995/96 Георги Димитров е музикален директор и главен диригент на Пловдивска филхармония, впоследствие на ОФД – Пловдив, като реализира множество проекти, турнета в страната и чужбина, както и откриването на *Европейския месец на културата*, предавано директно по Евровизия.

В периода 2000–2005 е главен директор на ОФД – Русе, а от 2005 до 2009 – на Оперно-филхармонично дружество – Пловдив. В настоящия момент е главен диригент на Държавна опера – Русе.

Изкуството на Минчо Минчев е оценявано със суперлативи на четири континента. Свири като солист с много от водещите оркестри в света, сред които Лондонската кралска филхармония, Лондонският симфоничен оркестър, Оркестърът на BBC – Лондон, *London Mozart Players*, Академията *St. Martin in the Fields*, *St. Goldsmith Orchestra*, Радиооркестърът на Романска Швейцария, Оркестърът на Московското радио и телевизия, Букурещката филхармония *Джордже Енеску*, Амстердамският симфоничен оркестър, Дрезденската филхармония и др.

Работи със световноизвестни диригенти като със Чарлз Гроувс, със Александър Гибсън, със Невил Маринър, Леонард Слаткин, Джон Елиът Гардинър и др.

Изключителната артистична кариера на Минчо Минчев е свързана и с концерти в най-престижните зали по света, включително *Карнеги хол* в Ню Йорк, *Кенеди център* във Вашингтон, залата на *Болшой театър* и зала *Чайковски* в Москва, *Роял Фестивал Хол* и *Роял Алберт Хол* в Лондон, зала *Херкулес* в Мюнхен и др.

Има множество реализирани записи у нас и в чужбина, в това число за такива лейбъли като *DECCA*, *Балкантон*, *Капричио*, *Интеграл*, както и за Западногерманското радио (WDR), Радио Женева, Радио София, БНТ, Букурещкото и Белградското радио и телевизия.

Журира престижни международни конкурси, между които *Карл Флеш* (Великобритания), *Рудолф Липицер* (Италия), *Ифра Нийман* (Германия), *Бетовен* (Чехия), *Jugend Musiziert* (Германия) и др. От 1993 е председател на Фондация *Панчо Владигеров* и председателстващ журито по цигулка на Международния конкурс за пианисти и цигулари *П. Владигеров*. От 2002 е артистичен директор на Международната лятна академия, провеждана ежегодно в рамките на ММФ *Варненско лято*.

От 1990 е професор по цигулка в Университета по изкуствата *Фолкванг* в Есен, Германия. Паралелно с интензивната си работа в университета и активната солистична дейност води майсторски класове по цигулка в различни точки на света – Мексико, Куба, Турция, Гърция, Македония, Словакия, Япония, Южна Корея, Австралия, България. От 18 години провежда майсторски клас по цигулка в Аркутино със съдействието на фондация *Св. св. Кирил и Методий*. Води ежегодно майсторски класове по цигулка и в рамките на ММФ *Варненско лято* и МФ *Мартенски музикални дни* в Русе.

Минчо Минчев е роден в Габрово през 1950. Започва да свири на цигулка на 4-годишна възраст. През 1959 изнася първия си самостоятелен концерт, след което печели редица лауреатски звания и награди от престижни национални и международни конкурси, най-големите сред които са *Х. Виенявски* (Полша, 1967), *Паганини* (Италия, 1970), *Карл Флеш* (Великобритания, 1972 и 1974). Учи при проф. Емил Камиларов, а в периода 1974/76 специализира при проф. Йфра Нийман в Лондон.

От 1977 свири на цигулка *Страдивари 1716 Барон Витгенщайн*, закупена специално за него от българската държава.

Носител е на наградата на БНР *Музикант на годината* за 1993 и на Наградата за изключителен принос към българската култура за 2010.

Николай Минчев завършва Университета по изкуствата *Фолкванг* в Есен, Германия в класовете на Нана Яшвили и Минчо Минчев.

В периода 2001–2003 е първи концертмайстор на Филхармоничния оркестър в Есен, Германия, а от 2003 е концертмайстор на Симфоничния оркестър на Вупертал. Гост концертмайстор е на Симфоничния оркестър на Западногерманското радио, на Симфоничния оркестър в Бохум, Симфоничния оркестър *Бетовен* в Бон, Филхармоничния оркестър в Дортмунд, Симфоничния оркестър на Херфорд, Кралския фламандски симфоничен оркестър.

От 2005 е лектор по цигулка в Университета по изкуствата *Фолкванг* в Есен.

Носител е на първи награди от международния конкурс *Ян Коциан* (Чехия, 1988) и Федералния конкурс *Jugend Musiziert* (Германия, 1996), на Втора награда от международния конкурс *Ифра Нийман* (Германия, 1999), на наградите за дебют на *Музикант на годината* (България, 1997) и за най-млад концертмайстор (Германия, 2001). През 2001 печели наградата на Фонда за музикални инструменти в Германия и получава като премия цигулка *Николаус Галиано*.

Солист е на всички големи български симфонични оркестри. Като солист и член на инструментално трио с Беате Алтенбург и Катерине Клипфе, с което има и реализирани записи, участва в редица международни музикални фестивали в България и концертира във Франция, Германия, Великобритания, Италия, Македония, Норвегия, Русия и Украйна.

Основан през 1993, *Хор Проф. Васил Арнаудов* – Русе изпълнява неизменно своята мисия да съхрани и развие хоровата традиция, създадена от големия български диригент и педагог проф. Васил Арнаудов.

През тези изключително успешни 20 години, под ръководството на своя художествен ръководител и диригент Драгомир Йосифов – един от най-надарените студенти на проф. В. Арнаудов, хорът си спечели славата на елитна формация с особен афинитет и чувствителност към съвременния репертоар.

От своето създаване до днес хорът участва в редица големи международни фестивали в България и чужбина – във всички издания на *Мартенски музикални дни* в Русе след 1993; *Варненско лято* (1994); *Дни на Британската култура в България* (1996); *Дни на българската култура в Букурещ* (1996); *Великденски фестивал* (Пловдив, 1998); *Салон на изкуствата* (София, 1999), Международен фестивал *Охридско лято* (2000), Международен фестивал за съвременна музика *Музика Нова* (2002), ММФ *Софийски музикални седмици* (2010).

През 1998 Смесен хор *Проф. Васил Арнаудов* – Русе печели два златни медала и *Голямата награда* на Третия международен хоров конкурс в гр. Полхайм, Германия, а през 2002 – Първа награда на Международния хоров конкурс *Драган Шуплевски* – Скопие, Македония. През 2004 хорът печели Наградата за *най-експресивно изпълнение и необикновена интерпретация*, както и *Голямата награда* на хоровия конкурс в гр. Ниш, Югославия.

През 1999 женският състав на хора реализира за БНР запис на кантатата *Harpy Music* от Стефан Драгостинов, създадена по поръчка на *Европейската асоциация за радиоразпространение*, с която България участва в инициативата за посрещане на новото хилядолетие. Същата композиция е издадена като мултимедиен продукт – CD, съвместно с японския график Сусуму Ендо.

През декември 2008 Хор *Проф. В. Арнаудов*, съвместно с Мюнхенския филхармоничен хор, участва в изпълнението на Симфония № 3 от Ленард Бърнстейн под диригентството на Зубин Мета, а през 2010, 2011 и 2012 сътрудничеството с Мюнхенския хор и Мюнхенската филхармония продължава с участие в изпълнението на *Колокола* от С. Рахманинов под диригентството на Дмитрий Китаенко, Симфония № 2 от Г. Малер с диригент Иван Фишер и *Муса Солемнис* от Бетовен с диригент Лорин Маазел.

През 2010 хорът участва в Коледния концерт на Симфоничния оркестър на БНР с първото след премиерата през 1985 изпълнение на ораторията *Коледа* от К. Илиев, под диригентството на Емил Табаков. Концертът е записан и излъчен от БНР.

Хорът гастролира успешно в Германия, Холандия, Румъния, Испания, Македония и Франция. Притежава записи за БНТ, БНР, *Hessische Rundfunk* и *BBC* – Лондон.

Симфоничният оркестър на Държавна опера – Русе е създаден през 1948 от диригента и композитора Константин Илиев. Особено значение в биографията му имат реализациите на такива крупни художествени проекти като първата в България оригинална версия на *Матеус пасион* от Бах, ораторията *Раят и Пери* от Шуман, кантатите *Иван Грозни* и *Александър Невски* от Прокофиев, Симфония № 13 от Д. Шостакович, *Годишните времена* от Хайдн, *Песен за земята* от Г. Малер, българските премиери на творби от Р. Щраус, Хиндемит, Месиен, Стравински, Г. Канчели, Р. Шchedрин, Лютославски, Бърнстейн, както и световните премиери на произведения от българските композитори П. Владигеров, Л. Пипков, К. Илиев, В. Казанджиев, К. Кюркчийски, Е. Табаков и др. Изключително събитие в историята на състава е съвместната му работа с Дмитрий Шостакович и авторската премиера на неговия Втори клавирен концерт през 1958.

Значителен принос за развитието и израстването на оркестъра имат българските диригенти К. Илиев, Е. Караманов, Д. Петков, С. Попов, И. Темков, А. Владигеров, А. Найденов, Е. Табаков, Р. Байраков, А. Измирлиев, Ц. Делибозов, Г. Димитров и редица диригенти и солисти от класата на К. Мазур, К. Цеки, Е. Светланов, В. Гергиев, С. Рихтер, Р. Керер, И. Ойстрах, Л. Коган, С. Акардо, Р. Ричи, В. Спиваков, Ф. Петраки, Р. Коен и др.

Оркестърът е инициатор на значими за българската музикална култура събития, сред които Международният фестивал *Мартенски музикални дни* и първият в България филхармоничен фестивал *Зимни музикални вечери*. Участник е в международните фестивали *Софийски музикални седмици*, *Варненско лято*, както и на такива големи международни форуми като *Берлинския музикален фестивал*

и Сиенски музикални седмици, където сътрудничи с Ф. Ферара, К. М. Джулини, Г. Рождественски, К. Ричарели, Б. Белкин, Ю. Башмет и др.

Осъществява турнета в Германия, Полша, Австрия, Швейцария, Италия, Румъния, Испания и Франция. Притежава записи в БНР, БНТ и Берлинското радио. Реализира серия от компактдискове за *Форлан* (Франция) и *Виена Модерн мастерс* (Австрия).

След учредяването на ОФД – Русе през 1999 съставът изпълнява успешно новите си задачи като оперно-симфоничен оркестър и поддържа богат оперен репертоар с творби от Верди, Пучини, Бизе, Белини, Доницети. Участва в оперните фестивали на о. Родос (Гърция), о. Палма де Майорка (Испания) и Солотурн (Швейцария), осъществява серия от гастроли в Германия, Белгия, Испания и Португалия, Франция и Швейцария.

От 2005 директор на ОФД – Русе е диригентът Найден Тодоров.

Съставът на ОФД – Русе е трикратно удостоен с наградата *Кристална лира* на СМТДБ – през 2003 за участието на Симфоничния оркестър в МФ *ММД*, през 2004 за балетния спектакъл *Спящата красавица* и през 2006 – за представянето на хора във фестивала *Софийски музикални седмици*.

През 2006 ОФД – Русе получава признанието и на публиката с наградата *Музикант на годината* за творческа дейност.

За принос към развитието на българската култура Русенското оперно-филхармонично дружество получава през 2009 и наградата *Златна книга* на *Европейския форум на експертите* като обществено признание за високия престиж и почетен статут на институцията.

От лятото на 2010 ОФД – Русе е преобразувано в Държавна опера – Русе.

През 2012 Русенската опера получава за пореден път наградата *Кристална лира* на Съюза на българските музикални и танцови дейци и Радио *Classic FM* в категорията *Постановъчен екип* за реализацията на операта *Нос* от Дмитрий Шостакович, представена в рамките на 52. МФ *Мартенски музикални дни*, а директорът на операта, диригентът Найден Тодоров, получава същата награда в категорията *Награда на публиката*, като през 2013 печели и наградата *Музикант на годината* на БНР.

Програмата подготви
Драгомир Йосифов

AMERICA FOR BULGARIA
FOUNDATION

Фондация Америка за България

ПОСОЛСТВО НА ИЗРАЕЛ
В БЪЛГАРИЯ

Istituto
Italiano
di
Cultura
SOFIA

Австрийско посолство

София

PROF. V. STOYANOV
NATIONAL SCHOOL
OF ARTS - RUSE

Русе
арт
музей

БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО РАДИО

BNR